

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemani velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemani velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.

Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserte) v sprejema upravnistvo in ekspedicijska [v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izven nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 129.

V Ljubljani, v petek 8. junija 1894.

Letnik XXII.

Državni zbor.

Dunaj, 5. junija.

Davčni odsek.

(Konec.)

Novi fin. minister nasvetuje nadalje, da naj se opusti nameravani davek od uradniških plač; zato pa naj se pri odmerjanju novega osebnega davka vsi tudi postranski prihodki, aktivitetne doklade, stanarine itd. všteto.

Da pa se iz tega nastali primanjkljaj pokrije, se ima glavni svoti iz obrtnega davka prišteti svota 200.000 gld. in vzvišiti davčna mera pri vseh podvzetjih podvrženih dolžnosti javnega računodajanja od 10% na 10 3/4%.

Glavni razloček sedajnega principa, po katerem naj se preosnova izvrši, obstoji v tem, da se imajo odpusti takoj stalno določiti na podlagi stalno izrečene odstotne mere, ko se je popred ravnalo, da se imajo odpusti ravnati le po vspehu cele davčne preosnove.

Temelj sedajnemu obračunavanju je v tem, da se izračuni po odbitih odpustih ostali prebitek, na podlagi kojega se imajo odmeriti deleži deželam in nadaljna znižanja posameznim vrstam realnih davkov. Ker se tedaj ravna za približno izračunavanje svet ne več kakor popred za odstotni nastavek, ne preostaje drugega, da se poskusi izračunati, koliko bo teh dohodkov v l. 1896. V to zamorejo služiti sledeči podatki, slonečih na dosedajnih raznih davščinah.

Upati je, da bo prinašal novo preosnovani obrtni davek:

1. Splošni obrtni davek: . . . 10,779.000 gld.
2. Dohodarski davek I. razr. . . 9,828.000 .
3. Dohodarski davek II. razr. . . —178.000 .
4. Dohodarski davek III. razr. . .

(iz dohodkov tobačnih tra-

fikantov, prodajalcev kole-

kov, loterijskih podatkov . . .

21.000 .

Skupno . . . 20,806.000 gld.

Ce se tej svoti prištejeta 2 odstotka letnega narastka, znaša svota 22,165.000 gld. in po odbitih 20% odpusta preostaje še 17,732.000 gld. Tej svoti prišteti se ima še davek iz krošnjarstva, ki znaša na leto 154.000 gld. tako da narase skupni obrtni davek na 18,086.000 gld.

B. Davek od podvzetij, podvrženih dolžnosti javnega računodavstva (družbe na delnice itd.) znašal je l. 1892 1,075.500 gld. in njega dohodarina 14,957.000 . ter dohodarina iz hranilnic 712.500 . skupno . . . 16,745.000 gld.

ki bo narasel v bodoče na 19,412.000 gld.

C. Davek iz rent ali iz dohodkov izvirajočih iz obresti na posojila in v hranilnicah naloženih kapitalov:

Kakor je iz statistike presoditi, znašala je svota vseh obrestij, izplačanih od raznih hranilnic od vlog v letu 1892 50,219.000 gld.

Od teh odpade na male svote (do 525 gld.) vlog, ki imajo tudi za naprej biti oproščene davka, 9,107.000 gld., tako do preostaje še za obdačenje 41,112.000 gld.

Rentni davek sme se tedaj proračunati na 3,231.000 gld. Ves dohodek ta bi znašal tedaj nekaj čez 40 milijonov goldinarjev.

Osební davek proračunjen je na najmanj 16,557.000 gld. in največ na 24,836.000 gld. Po teh podatkih nadejati se je torej v letu 1896, da bo došlo iz vsega preosnovanega obrtnega davka 40,729.000 gld. in iz novega osebnega davka največ 24,836.000 gld., skupaj torej 65,565.000 gld.

Od tega dohodka dobi država najprej za višje upravne troške svoto 1,200.000 gld., dalje vso svoto dosedanjega obrtnega in dohodarskega davka 46,176.000 gld.

Ce se ta svota odšteje od cele svote, izhajajoče iz preosnovanega obrtnega davka in novega osebnega davka, preostaje svota 18,189.000 gld., za dežele in za znižanje realnih davkov.

Po teh predlogih imajo slediti v l. 1896 sledeči odpustki:

a) Na zemljiščnem davku 10 odstotkov. Zemljiščni davek znaša na leto 37,375.000 gld., torej 10 odstotkov odpusta znaša 3,738.000 gld.

b) na hišnorazrednem davku 10 odstotkov. Ta davek znaša 5,713.000 gld., torej 10 odstotni odpustek 571.000 gld.

c) na hišnonajemninskem davku 10 odstotkov. Ta davek znaša 20,013.000 gld., torej odpustka za 2,001.000 gld.

d) na 5odstotnem hišnem davku, ki znaša 8,430.000 gld., 5odstotni odpustek 422.000 gld.

Ce se odšteje ta svota od one, odločene za odpustke na realnih davkih in za razdelitev na posamezne dežele, znašajoče 18,189.000 gld., preostaje še znesek od 8,457.000 gld., ki se ima po novih predlogih tako-le porabiti, oziroma razdeliti:

V slučaju ugodnega vspeha ima se najprej znesek 3,000.000 gld. od realnih davkov prepustiti deželam.

Nadalje bi se v letu 1897 imela znižati svota vsega obrtnega davka za 200.000 gld. in davčna mera od akcijskih društev znižati od 10 3/4 na 10 odstotkov, kar bi znašalo 582.000 gld., tako bi s tem bilo porabljenih 782.000 gld.

Ostalo bi tedaj od 8,457.000 goldinarjev še 7,675.000 gld., in od te svote bi se polovica 3,837.000 gld. porabila za nadaljno znižanje realnih davkov, druga polovica 3,837.000 gld. pa bi se deželam razdelila. V tem ugodnem slučaju, in jaz gojim, presojuje vse računske podatke, trdno nado na to, bi dežele dobile vsega skupaj 6,837.000 gld.

Po tem takem bi poleg načelno izrečenih 10 odstotkov odpustkov bile davščine deležne še nadaljnega znižanja, in sicer:

splošni obrtni davek za 6 87 odstotkov, zemljiščni davek za 3 44 . hišni razredni davek za 3 44 . hišni najemninski davek za 3 44 . ostali hišni (5odstotni) davek za 1 72 . ali skupno izraženo, znižan bo obrtni davek za 26 odstotkov, zemljiščni in hišni davek za 13 1/2 odstotka.

To so torej novi predlogi novega finančnega ministra, katere sedaj presojuje poseben pododsek. Glavni davčni odbor pa je pričel posvetovanja o predlogih pododseka za preosnovani obrtni davek, o kojih bodo sledila moja poročila. —é.

O železnicah.

Govor gospoda posl. Kluna v državnem zboru dne 31. maja 1894.

(Konec.)

Ko se naredi ta proga in pa proga Celovec-Košentaver na Koroškem, potem je samo po sebi umljivo, da se gradi železnica čez Karavanke, potem se prepri o tem, naj se bi gradila železnica čez Ture ali Karavanke, ki je za oba dela jednako škodljiv, samo po sebi spravi s sveta.

Pa tudi nadaljevanje železnice do Trsta dobi preciznejšo obliko, naj se gradi železnica Loka-Divača ali kaka druga. Železnica Loka-Divača je že dvajset let na dnevnem redu in še pred sedmimi leti je dober poznavalec naših trgovskih in prometnih razmer, eksclenca baron Schwegel, v kranjskem deželnem zboru dne 20. januarja 1886. leta v 17. seji deželnega zbora kranjskega stavil nujni predlog, kateri priporoča deželnemu zboru, da se naj storé prvi koraki, da se železnica Trst-Hrpelje-Divača podaljša iz poslednjega kraja dalje preko Razdrtega do Loke in da se s pripravnega kraja Rudolfove železnice, n. pr. iz Kranja preko Tržiča in skozi Ljubelj napravi zveza s Celovcem. Ko je njega eksclenca ta predlog vsestranski pretresal in utemeljil, prišel je do sklepa: „Proga, katere grajenje se priporoča s tem nujnim predlogom, po svoji kratkosti ugaja vsem zahtevam. Ugaja pa tudi vsem trgovsko-političnim zahtevam z ozirom na potrebe države. Omenjena železnica ni le jednostranskega pomena za Trst, temveč je jednakega pomena za skoraj vse kronovine naše državne polovice. Železnica, ki se ozira na vse potrebe in zahteve, ki ne škoduje interesom nobene dežele, se mora pač graditi z vsemi žrtvami, katere so potrebne, ne tajim, da se izvede ta načrt.“

Poslednji čas se je zopet opustila misel na železnico iz Loke v Divačo, ker bi ta železnica bajé bila le tretji tir južne železnice in bi bila popolnoma odveč, ko se poslednja podržavi, ker bi šla ravno tako skozi nerodovitne kraje in bila ravno tako izpostavljena neugodnim vremenskim razmeram, kakor je kraška železnica. Jaz ne verjamem, da bi podržavljenje južne železnice že bilo tako blizu, da bi potem ne bila potrebna več druga zveza z notranjimi deželami.

Ravno tako sta druga dva ugovora popolnoma neutemeljena, ko bi vendar šla proga Divača-Loka po cvetočih in rodovitnih krajih in bi prišla na Kras še le pri Divači. Pa tndi potem, ko bi vse to bilo resnično, se železnica preko Karavank lahko podaljša iz Loke do Trsta bodi si že po Selški dolini preko Podbrda, Sv. Lucije do Gorice ali pa po Poljanski dolini preko Crknega in Sv. Lucije v Gorico. Obe progi sta že dobro proučeni in na poslednjo se je že mislilo pri prvotnem grajenju južne železnice.

Ce se že kaže odločiti za to ali ono teh variant, imate obe to skupno s poprej omenjeno progo Javornik-Bohinj, da bi Goriški, ki nima skoro nobenih železnic, naredili železniško zvezo. V vojaškem oziru bi pa bili zaradi tega bolj priporočljivi, ker bi peljali skozi obljudene kraje in bi po zimi bili manj izpostavljeni neugodnim vremenskim razmeram in ker bi bili, kar je glavna stvar, mnogo cenejši, kakor bohinjska železnica z njenimi strmei, njenim

14 kilometrov dolgim predorom in z njenimi velikimi nasipi, katera železnica bi se po mojem mnenju nikoli ne bila predlagala, da je dotični projektant, neki zasebni inženir, kdaj bil v dotičnih krajih na Koroškem in ne bi bil delal le projekta doma za pečko.

Železnica Loka - Poljane - Cirkno - Gorica bi pa imela še to prednost, da bi državni živosrebrni rudnik v Idriji približala železniški zvezi. Če se zgradi železnica iz Kranja v Tržič, imel bi Trst upanje, da se spolni njegova goreča želja po drugi zvezi z notranjimi deželami. Da bi mu pa to ravno pomagalo, da se opomore, si ne upam trditi. — Res je, da je Trst začel propadati, ker se predolgo ni zadostno zvezal z notranjimi deželami, toda to vendar ni jedini vzrok, velika krivda po mojem mnenju zadeva tržaške trgovce. Jaz bi to prikazen, analogno, kakor bivši finančni minister, govoreč o davčni morali, označil kot trgovsko moralo in jo priporočal tržaškim trgovcem, mej katerimi je mnogo izvrstnih tvrdk, da bi z jednako gorečnostjo, kakor se poganjajo za drugo zvezo z notranjimi deželami, se poprijeli načel, ki vodijo omenjene tvrdke, da se ta načela dalje razširijo naj vsemi sloji tržaškega prebivalstva. (Prav dobro!)

Koncem bi se še na posebno željo mojega prijatelja gospoda poslanca Pfeiferja, ki sam ni mogel priti do besede, spomnil jedne železnice, o kateri se je že govorilo v tej zbornici in se je priporočalo. To je podaljšanje lokalne železnice do Črnomlja ali do Metlike. Dotičnim izvajanjem mojega tovariša gospoda Šukljeja imam le malo pristaviti. Razpravljal je tudi vzroke, ki še ovirajo zvezo te železnice z zagrebško-reško železnico, in s tem, kar je on povedal, se popolnoma vjemam; ter bi pa vendar opomnil, da se bode nadaljenje dolenske železnice takoj pokazalo za neobhodno potrebno, ko se dodelajo dalmatinske železnice in se bode moralo gledati, da se zvežejo z železnicami naše državne polovice. Zato bi želel, da bi se na to že oziralo pri trasiranju, in se na to mislilo, da se naredi ta železnica, ne kot ozkotirna železnica, temveč z normalnim tirom, kakor sta obe sedanji dolenski železnici. (Dobro.)

Ker bi železnica Kranj-Tržič, o kateri sem govoril, in pa nadaljevanje dolenske železnice bila dela jako važnih bodočih glavnih železnic in ker je finančni položaj naše dežele neugoden in so zlasti interesi pri dolenskih železnicah jako v skromnih razmerah, bi bilo potrebno, da država dovoli tema železnicama v večjem obsegu podporo, kakor jo je štajarskim železnicam, katere so vsprejete v predlogo, ki je pred nami in tu se vsojam v prej omenjeno resolucijo vsprejeti še to okolnost, da se bode glasila:

„C. kr. vlada se pozivlja, naj v bodočem jesenskem zasedanju predloži visoki zbornici predlogo, s katero se zagotovi lokalna železnica Kranj-Tržič, kot glavna železnica druge vrste in tej kakor tudi imenovani belokranjski lokalni železnici dovoli večjo denarno podporo, kakor je navada. (Dobro! Dobro!)“

Politični pregled.

V Ljubljani, 8. junija.

Ogerska ministerska kriza. Liberalci ogerski so napeli vse sile, da bi obdržali sedanjega ministra pravosodja Szilagyija, ali cesar ga nikakor neče več obdržati. Szilagyij je izmislil, da se mora imenovati toliko dednih članov gospodske zbornice, da liberalci dobe večino. V zbornici poslancev je v dolgem govoru zagovarjal to misel in stvar tako zavijal, da je krona dolžna privoliti v imenovanje novih zborničnih članov, ko je dala dovoljenje, da se predloži državnemu zboru predloga o uvedanju civilnega zakona. S tem govorom je hotel Szilagyij v svoji predrznosti vplivati na odločitev krone. Kakor se kaže, krona takega pritiska ne misli trpeti in Szilagyija vsekako ne bode več v novem ministerstvu. Najbrž je popolnoma doigral svojo politično vlogo.

Bolgarija. Po časopisih se je bila razširila novica, da sta Stambolov in Petkov izrazila željo, da pojdeta v inozemstvo. Kakor se je pokazalo, je vse to izmišljeno. Razširili so to novico pristaši sedanje vlade, in s tem hoteli namigniti Stambolovu in Petkovu, da naj pojdeta v inozemstvo. Boje se namreč sedanji ministri, da se ne bodo mogli dolgo obdržati proti opoziciji, katero bode vodil prejšnji ministerski predsednik. Stambolov je že v „Svobodi“ naznanil, da stopi na čelo opoziciji. S sedanjim sebranjem nova vlada ne bode mogla vladati, kmalu je bode morala razpustiti. Pri novih volitvah se pa ne ve, če dobi večino, ker Stambolov ima gotovo

še veliko vpliva v deželi. Bati se je pa izgredev pri volitvah, posebno če bode vlada hudo pritiskala na volilce.

Nezavisna republikanska stranka v Franciji najbrž ne stopi v življenje. Bilo je nekaj posvetovanj o tem, ali naposled bode zaspala vsa stvar. Misel, da se osnuje taka stranka, sprožili so nekateri oportunisti. Hoteli so popolnoma v republikanski tabor s tem pritegniti tiste katoličane, ki so pripravljeni priznati republiko in ne teže več po obnovljenju monarhije. Nad 100 poslancev se je bilo izrazilo, da pristopijo novi stranki. Nekateri liberalci so pa začeli mahati po novi stranki, da je klerikalna in da so zlasti njeni snovatelji sami klerikalci. Mnogi francoski republikanci se pa jako še boje, da ne bi prišli na glas, da so klerikalci, po mnenju mnogih, je pravi republikanec le tisti, ki je cerkvi nasproten. Zaradi tega so se skesali in odpovedali pristop novi stranki.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 8. junija.

† Župnik Anton Missia.

Sinoči ob 6. uri je umrl v Ljubljani preč. gospod zlatomašnik in vpok. župnik Anton Missia, brat ljubljanskega prevzvišenega knezoškofa. Rajni je bil rojen 5. januarja 1818 leta v Sv. Križu pri Ljutomeru na Štajarskem; posvečen je bil l. 1842. Pokojnik je bil izredno priljuden in pobožen mož in v vsakem oziru dika duhovskega stanu. Bolan ni bil dolgo. Včeraj je še maševal, ob 10. uri napadle so ga prve slabosti, ki so napovedovale mrtvoud na možgane; ob dveh je bil previden s svetimi zakramenti, kmalu na to opešale so mu dušne moči in ob 6. uri zvečer sklenil je svoje bogoljubno življenje. Pogreb bode jutri ob 6. uri zvečer. — Naj v miru počiva!

(Koncert „Glasbene Matice“) se je včeraj sijajno izvršil. Pevski zbor je zopet dokazal, da stoji pod vodstvom svojega izvrstnega neumornega voditelja g. Hubada na vrhuncu umetniške dovršenosti, kolikor je je pri nas sploh možno doseči. Zalibog, da ima naše ljudstvo malo smisla za lepo petje; koncert je bil namreč preslabo obiskan.

(Promet na dolenskih železnicah.) Od otvoritve novomeške proge sém se je osebni promet podvojil, gledé tovarnega pa je pričakovati, da se tudi kmalu pomnoži. — Ker je deželna vlada dala dovoljenje za zgraditev blagajnične lope za izdajo osebnih vožnih listov, se bode le-ta v prihodnjih dneh zgradila. V to svrho napeljal se je že potrebni material in pripravil na dotičnem prostoru pred dolenskim kolodvorom. S to izdajo prišlo se bode v okom navalu potujočega občinstva zlasti ob sejmskih dneh. — Tudi gledé vožnega reda se čujejo zadnji časi upravičene želje po Ljubljani kakor od zunanjega občinstva, da bi n. pr. opoludanski osebni vlak odhajal vsaj jedno uro kasneje od tod. Da se to doseže, trebalo bi interesovanim krogom storiti korake pri prometnem vodstvu.

(Pestajališče v Žlebiču.) Iz Ribniške doline se nam poroča 7. t. m.: V gradnji ceste Sodražica-Hrib, o kateri ste v 127. št. „Slov.“ poročali, leži jeden onih razlogov, ki so ovirali svoj čas ustanovitve postaje v Žlebiču; temu pa se je pridružil tudi jalovi izgovor, da ni v Žlebiču — vode! Za danes Vam javljam, da je zgorej omenjena cesta že v delu in bode v teku dveh let dogotovljena. Delo bode nadzoroval mestni vodovodni inženir Hanuš. Vode pa je v Žlebiču prej kot zdaj toliko, da žene močno — žago! Ker bode torej s cesto zvezan obili promet iz obširnega Loškega Potoka, trga Sodražice in ostalih občin, pričakujemo od merodajnih krogov, da nam zatem postajo v Žlebiču tudi kmalu ustanove, ker ne bode nobenih razlogov in ovir za odklonitev naših prošenj.

(Komisija) si ogleda priprave za električno razsvetljavo v Škofji Loki dné 20. t. m.

(Zavedni rudarji.) Iz Idrije se nam piše: Idrijski rudarji hvaležni so vsem poslancem, ki se potegujejo za zboljšanje njih gmotnega stanja. Ziva priča o tem je nastopna č. g. državnemu poslancu Fr. Povšetu odposlana zahvala: „Visoko spoštovani gospod državni poslanec! V dan 16. majnika t. l. poprijeli ste Vi, blagorodni gospod državni poslanec, v visoki zbornici državnih poslancev za besedo, in priporočili ste Njega ekscelenciji, visokorodnemu gospodu poljedelskemu ministru mnogo eminentno

važnih, narodno-gospodarskih, potrebnih podjetij, katera naj bi se kar najhitreje izvršila v blagor mile naše domovine. Med drugim ste omenili tudi rudarskih razmer v Idriji. Sprejmite našo najtoplejšo zahvalo za svoj trud, in bodite prepričani, da ste nam vsem prav iz srca govorili. Res, da Vi niste med nami bivali in se osebno prepričali o naših materialnih odnošajih, toda mi menimo, da se ne motimo, če trdimo, da je kakor dr. A. Ferjančiču tako tudi Vam potrebne podatke podal naš neutrudljivo delavni deželni poslanec, g. Feliks Stegnar. Temu našemu neumorno delavnemu deželnemu poslancu, kateri se je dolgo, dolgo z vso mogočo vstrajnostjo trudil, da si je pridobil te potrebne podatke, ostala bodo srca rudarjev za to vedno hvaležna. Vi visokospoštovani gospod državni poslanec, potegovali ste se za to, naj bi nam visoka državna uprava sezidala domove, ki bi proti letni amortizaciji prešli v našo last, prosili ste za razširjanje bolnišnice, za nastavljenje lastnega živinozdravnika, in za pokojnino, primerno poslednemu zaslužku — vse to so skeleče potrebe, ki nam zadajajo bridko bol. Zahvaljujoč se Vam za Vašo dosedanje naklonjenost in blagohotnost, priporočamo se Vam, da blagoizvolite tudi v prihodnje ozirati se na naše dejanske razmere, in jih po svoji moči kar najbolj zboljšati pripomorete. Idrija 2. junija 1894.“ Slede podpisi.

Z veseljem pozdravljamo to izjavo idrijskih rudarjev, vsaj nam je dokaz da se Idričan hvaležno spominja vsake pomoči naj mu pride od te ali one strani. Z zadoščenjem pa moramo biležiti, da se vsi dobri poslanci na vse moči in vedno potegujejo ne samo za duševne koristi, ampak da svojo skrb obračajo tudi na gmoten prospeh svojih volilcev. Toda vsi njihovi naporji so večkrat popolno brezuspešni pri višjih gosposkah. Večkrat niso višje oblasti dovolj podučene, mogoče je, da so celo napačno podučene. Ako je to poslednje potem ne velja ugovor naših poslancev veliko; višje oblasti se sklicujejo na informacije ki so jim došle od nim podrejenih nižjih instanc. Pri tem se pa lahko zgodi da se popolno krivična obsodba nad celo nedolžnim izreče. Navesti hočemo en sam slučaj. — V št. 112. našega lista prinesli smo v poročilu o državnozbornem zasedanju govor poljedelskega ministra, tiče se idrijskih razmer tako, kakor ga je govoril. Zvedeli smo pa da je naše poročilo vzbudilo nejevoljo v Idriji, češ, „Slovenec“ je poročal neresnico. Temu nasproti moramo omeniti, da tudi „Slovenec“, akoravno je povedal po besedah, kaj je govoril grof Falkenhayn, ni bil zadovoljen z vsem, kar je minister govoril. Na koncu govora Falkenhaynovega je namreč „Slovenec“ v št. 112 dostavil te-le besede: Iz vsega govora se je videlo, da mu je pri srcu skrb za zboljšanje gmotnih razmer. Vender pa se nam pretrdo zdi, da mora delavec osem let služiti, preden skupno dobiva živež za svojo družino, kajti da se delavec pokaže zanesljivega in vestnega delavca, zato ni potreba poskušnje dolgih osem let. Tudi pojasnovanje, zakaj se je delavcem odtegnil les za stavbe, nas ni zadovoljilo kajti na eni strani plačo zboljšati, na drugi pa priboljšek kratiti, se pač pravi vse pustiti pri starem“. Tako je „Slovenec“ poročal o ministrovem govoru. Čudimo se zato; kako je mogoče zaradi teh besed našemu listu očitati da ni resnice pisal. Mi le želimo prav iskreno da Idričani, ki svoje razmere najbolje poznajo, store potrebne korake, da svet zve, kako se jim godi. Tudi naš list je vselej pripravljen kakor za delavske razmere sploh, tako za idrijske posebe odpirati svoja predala in storiti za delavce, kar je časniki sploh mogoče.

(Nesreča.) Včeraj proti 7. zvečer je odtrgal vihar v Latermanovem drevoredu vejo z drevesa, jo vrigel na glavo g. Karolini Dobida, ženi tajnika finančnega ravnateljstva in jo hudo ranil.

(Et meminisse juvat.) Poroča se nam: Danes je minulo 25 let, odkar je prišel preč. gospod Anton Aleš kot dekan in župnik v Semič. Kakor smo zvedeli, bode hvaležni župljani slovesno obhajali 25letnico v čast svojemu občespoštovanemu gospodu dekanu. Zaslužnemu gospodu tudi naše najiskrenejše čestitanje. — Jednako se nam poroča, da bode jutri 30 let odkar je nastopil preč. g. duh. svetnik in župnik Jož. Krčon svojo pastirsko službo v Predosljih. Ponavljamo tudi ob tej priliki željo, katero smo izrekli ob 25letnici njegovega bivanja v Predosljih, naj mili Bog tudi še v prihodnje podpira zaslužnega in še vedno vkljub visoki starosti neumorno delavnega gospoda.

(Katoliški shod na Moravskem.) Shod katolikov češko-slovanskih vrši se letos v Brnu in sicer 30., 31. junija in 1. julija. Mesto Brno se je zbralo za zborovališče po skupnem posvetovanju odličnih moravskih katoliških velmož v soglasju z ondotnim škofom.

(Žandarmerijska postaja) se je preselila iz Podkraja na Vipavskem v Col.

(Vsled ostrupljenja) umrla je v torek v Gerlicjevi hiši v Gosposkih ulicah v Ljubljani delavka v tobačni tovarni, Marija Tratnik. Istega dne šla je ob 6. uri v tovarno, a se ob 7. uri vrnila na stanovanje, rekoč, da jej je zelo slabo. Poslali so po zdravnika, a ob pol 9. uri bila je že mrtva. Raztelesili so jo zdravniki in našli v trupu sledi ostrupljenja. Sodišče sedaj preiskuje stvar.

(Novo godbeno podjetje.) Bivši kapelnik gosp. K. Bitsch v Ljubljani (Poljske ulice), namerava ustanoviti v Ljubljani 24 mož močno godbo za trobila in 15 mož za godala, in bi jo imel na razpolaganje raznim društvom, pogrebniškim zavodom ter skupinam izletnikov. Pogoji bodo zelo ugodni.

(Porotne obravnave.) Včeraj so pri prvi obravnavi obsodili 19 letnega dninarja Antona Konca iz Suše pri Želimljah na sedem let težke ječe zaradi hudodelstva ropa in tatvine. — Popoldne je bil zaradi ponarejanja novega niklovega denarja obtožen Fr. Štefe iz kranjskega sodnega okraja oproščen.

(Nesreča.) V Stanjelu na Krasu padla je se črešnje žena Filipa Abrama, ter se nataknila na kol. Uboga reva je v prav žalostnem stanju. — Pri sv. Luciji ob Mostu zgorel je posestniku Jožefu Kovarčiču s slamo kriti hlev. Škoda znaša 500 gld. K sreči bil je posestnik zavarovan.

(Porotne obravnave) v Gorici prično se 20. t. m. V tem zasedanju vršite se tudi dve tiskovni obravnavi proti uredniku „Soče“. Najzanimivejša bode gotovo tožba Tonkli Gabršček, ki se bode obravnavala 26. t. m. — Predzadnja „Soča“ govorila je o nekem škandalu, ki se je med uradnimi urami baje godil v tukajšnji sodnji. Sodni dvor zaukazal je preiskavo, katera je dokazala, da je „Sočina“ trditelj brez podlage. Obrekovani uradnik uležil je tožbo proti uredniku „Soče“. Kmalu „Slovenec“ dopisnik ne bo potreboval trojnih očal!

(Poziv.) Ker se je letos strupena rosa lotila posebno neke vrste trt, pozivlje mestni magistrat gorški posestniki vinogradov v obsegu gorškega mesta, da pravočasno uporabijo sredstvo proti strupeni rosi.

(Iz Celovške škofije.) Vč. g. Anton Kesnar, kn. šk. duh. svetovalec, kanonik in predmestni župnik v St. Rupertu ob Velikovu je prezentovan na župnijo Dev. Marije na Jezeru (Prevalje). Čestitamo! — Razpisan je do 14. julija t. l. kanonikat v Velikovu. — V nedeljo dne 17. junija t. l. bode instalacija novega župnika, č. g. Štefana Bayerja na župnijo Medgorje.

(Iz Cerknice). Dne 4. junija ob 3. popoldne vzdignili so v tukajšnji dekanjski cerkvi ploščo, ki pokriva vhod v rakev ali žrh pod cerkvijo. Rakev je lepo obokana in ima podobo križa. Dolga je devet metrov in ravno toliko široka. Ko smo prišli v njo in si prostor razsvetili s svečami, opazili smo kakih 10 krst (trug), v katerih počivajo človeška trupla, nekatera še sedaj precej dobro ohranjena. V eni krsti je mrtič, ki ga pokriva sprhneta obleka, na prsih mu leži molek s svetinjo Matere Božje. Pri drugem je ohranjeno še celo obuvalec, to je „šoln“, na katerem se sveti zaponka. Še pri drugih se nahajajo jermena okoli ledij, ki kažejo, da so v krstah bili najbrž redovniki kartuzijani, ki so nekaj prebivali v Bistri, med Vrhniko in Borovnico in so tudi tukaj na Loškem imeli svoja posestva. V sredi tega posestva je bil gradič Loško po imenu, nemški Thurnlack. V tem gradiču, v najprijaznejšem kraju cerkniške okolice, so prebivali zlasti po letu bistriški prelati. Najslavnejši med njimi je bil Gregor Črvič, čegar slava se še vedno širi od ust do ust. Bil je bistriški prelat, župnik cerkniški, apostolski misijonar in škof (in partibus). Ljudje sploh govore, da je svetnik. Pokopan leži v lastnem grobu pred stranskim altarjem sv. Ane. Plošča, ki pokriva njegov grob, nosi vsekano škofovo palico in mitro. — Čudovito je, da so deske v rakvi še tako dobro ohranjene, da bi bile še sedaj rabljive za nove krste. Pri nekem mrtiču, čegar obleka je segala do kolen in so ga dalje pokrivala nogovice, je noga od členka naprej še vsa ohranjena, samo vsa suha je. Leta 1850,

ko so prvič rakev odprli, bile so krste še skupaj zbite in bil je v enej, kakor pripoveduje tukajšnji cerkvenik, mrtič, ki je bil vklejen za roke in noge. — Koliko so ti grobovi stari, ne ve se. Vendar če sodimo po napisih, ki se bero na ploščah položnih po cerkvi, najmanj 200 let. Kakor smo že omenili, je v rakvi kakih 10 krst. Razven tega pa je na eni strani še cel kup človeških kostij. Kako so sem prišle, ne more se povedati z gotovostjo. Morda so tu sem shranjevali kosti od prekopanih človeških trupel in bi bil torej to nekak „ossarium“ ali karner. Mogoče je pa tudi, da so ob času turških bojev, one, ki so od sovražnika zadeti pali za cerkvenim obzidjem, prinašali v rakev pod cerkev in jih metali kar na kup. Da so pa Cerkljanje mnogo trpeli pred Turki, priča zgodovina. Leta 1472. so jim bili požgali cerkev ravno v nedeljo pred postnim Šmarom, kakor govori gotiški kamen vzdignjen v cerkveni ogel. To nam pa tudi potrjuje tabor, ki je bil nekaj okoli cerkve in je imel 5 stolpov, izmed katerih stojita 2 še zdaj. Rakev so zdaj odprli tretjič. Zadnjič je neki Dunajčan, ki je bil prišel nalašč to stvar gledat, precej nereda napravil in krste razmetal, ko je iskal zanimivih človeških črepij. Tri je odnesel seboj — da bi ga! Da smo si tudi mi ogledali to, koliko toliko zanimivo znamenitost, zahvaliti se imamo veleč. gosp. Frančišku Kunstelju, ki je blagovoljno dal odpreti rakev.

(Iz Prage). 3. junija. Društvo „Ochrana opuštěných zanedbaných dívek“ je izdalo te dni poročilo o svoji delavnosti v pretečenem letu. Udob je imelo 604, za 146 več kot leta 1892. Zavoda ima dva, in sicer v Lobči s 15 gojenkami in v Črnovicah s 15; deželne podpore dobiva 1500 gld. Zaščitnica društva je gospa Marija Červinkova - Riegrova, predsednica pa gospa Zofija Podlipska, pisateljica. — Četrto pot so se vrnili zmagovalci iz l. 1891 z Dunaja, z državnega zbora, in kako se vračajo naši zastopniki? Ponoviti se smejo besede, katere je neki veljaven politik izgovoril, ko so zmagali Mladočehi ono leto pri volitvah: „mladočeška stranka je zmagala, pa češki narod je bil premagan“. Svoje dni so očitali „Nar. Listy“ Staročehom, da niso zmožni zapreti potu nemškimi Schulvereinskimi markam v Avstrijo. Danes pa pošiljajo ministri telegrafične pozdrave istemu Schulvereinu, in istotako romajo marke po stari poti. Na Češko, Moravsko in Slezijo je prišlo l. 1893 nič več kot 200.7000 mark, na Tirolsko 16.500, na Ogersko 8700, v slovenske kraje 5.600 in v Galicijo 1600, torej več kot 50.000 mark. Z našimi zastopniki se postopa, kakor bi jih sploh v državnem zboru ne bilo (mnogo jih v istini tam tudi ni). Kako se je borila narodna stranka skozi najstarejši let zoper narodnega sovražnika, kako je pridobivala jedno stvar za drugo. Sedaj ni niti drobtince! Naši nasprotniki se zaganjajo vsaki trenutek v češke duhovnike, zahtevajo nemško božjo besedo in službo, ako ravno se v cerkev malo katerikrat pridejo, in Mladočehi se za to nič ne menijo, za nobenega napadanega duhovna se ne potegnejo, ampak kakor oni, napadajo škofa Brynychy in druge. Tako se vedejo v državnem zboru, in njih gospodarstvo v mestnem zastopu ni nič boljše. Zadnje dni so hoteli spremeniti celo vrsto uličnih imen, prinesli so narodnostni boj na ulice. Ako bi bil predlog dr. Podlipskega in Vilinska obveljal, nihče bi ne bil več mogel Prage spoznati, hodil bi v nji kakor v labirintu. Hranilnica je imela svoje pisarne v občinski hiši „U staré rychty“, in plačevala je najemščine 6500 gld. na leto. Hranilnica se je preselila v svojo lastno hišo, in iste prostore je najelo mladočeško dijaško društvo „Slavija“ za 2200 gld. K temu so pripomogli Mladočehi. „Slavija“ bode menda slab plačnik, in povrh tega bode morala občina plačevati najemščine 3500 gld. za trgovinsko in obrtnijsko kamoro, ki se nahaja sedaj v hiši, kojoj je treba podreti. Ali bi ne bilo bolj prav, ako bi se bila preselila trgovinska in obrtniška kamora v hranilnične prostore v občinski hiši? Ko je hotelo kupiti društvo za češko deško bolnišnico prostor od občine, je bil razloček v ceni 30.000 gl., in ako je ravno namen društva plemeniti, vendar ni odjenjal mestni zbor v svoji ceni, ker niso dovolili v to Mladočehi. Dr. Frič je rekel takrat: „ptujega ne smemo razupati“. Seve, bolni otroci ne morejo agitirati pri volitvah, zato se ne sme za nje nič storiti. In to ni brezpotrebno trošenje denarja, ako gresta dva odbornika in dva kočijaža v Kijev po 13 ruskih konj za mestne potrebe? Na potu bodeta tri tedne! Menda bodo prišli enkrat z Ruskega v Chrudim po — češke konje! Sancta simplicitas!

Rokovnjači.

(Izpred porotnega sodišča).

(Konec.)

Druge priče, večinoma kaznjenci z Grada, so skoraj jednako izpovedale, kakor te, katere smo že navedli.

Jedina priča, katera je za zatožence nekako ugodno izpovedala, je Ana Turek, sestra dr. Krausa. Ker radi bolezni ni mogla priti osebno k obravnavi, prebrala se je njena izpoved, v kateri potrdi, da je dr. Kraus neko noč v svoji pisarni staknil pisarja, in da ji je tožil, da mu je že poprej jedenkrat nekdo iz pisarne vzel petak ali desetak.

Ko sta se še zaslišala zvedenca dr. Arko in Šavnik, katera sta potrdila, da je bila dr. Krausu zadana rana brezpogojno smrtna in da ranjencu ni bilo mogoče pomagati, završilo se je dokazovalno postopanje nasproti obtožencem. Prvosodnik je le še prečital neki seznam, v katerem so vse tatvine obtožencev našteje in navedena orodja, katera so rabili pri tatvinah.

Sodišče je sedaj sestavilo 53 vprašanj, ki so se stavila porotnikom. Vprašanja gledé umora dr. Krausa so se tako-le glasila:

50. glavno vprašanje: Ali je zatoženi Anton Prelovšek kriv, da je neposredno pri tatvini, opisani v 39. glavnem vprašanju, zasačen po c. kr. okrajnem sodniku dr. Krausu, — tega pri zadnjih vratih škofjeloškega Grada z nakano, da bi ne prišli tatovi ob posest ukradenih rečij, in z namenom, ga usmrtiti, udaril z železno iglico po glavi in ga tako poškodoval, da je vsled tega dr. Kraus umrl — torej se zasačen na tatvini, da bi se v posesti ukradene reči ohranil, v resnici sile proti kakemu človeku poslužil in zoper njega z nakano, ga usmrtiti, tako postopal, da je s tega njegova smrt prišla?

51. dodatno vprašanje za slučaj, če se pritrdi 50. glavnemu vprašanju: Je li res, da je Anton Prelovšek pri priliki, v 50. glavnem vprašanju navedeni, dr. Krausa z iglico zasledljivo (zavratno) udaril?

52. dodatno vprašanje za slučaj, če se 50. glavnemu vprašanju ne pritrdi: Je li obtoženec Anton Prelovšek kriv, da je pri v 39. glavnem vprašanju popisani tatvini, zasačen po c. kr. okr. sodniku dr. Krausu, tega pri zadnjih vratih škofjeloškega Grada z nakano, da bi ne prišli tatovi ob posest ukradenih rečij — sicer ne z nakano, ga usmrtiti, pač pa v kakem drugem sovražnem namenu, udaril z železno iglico po glavi in ga tako poškodoval, da je vsled tega umrl, — torej pri tatvini zasačen, da bi se v posesti ukradene reči ohranil, proti človeku sicer ne z nakano, ga usmrtiti, pač pa v kakem drugem sovražnem namenu, tako ravnal, da je vsled tega njegova smrt nastopila?

Državni pravdnik Ekl je govoril skoraj pet ur. Rekel je med drugim, da rokovnjači, katere je že francoski maršal Marmont leta 1810 hotel zatreti, še danes niso zatrti. To dokazuje obravnava, s katero se porotniki že štiri dni pečajo. Zatoženci A. Prelovšek, A. Jenko in J. Abe so rokovnjači, da si je nemogoče nevarnejših misliti. Ti ljudje so bili prava kuga za ubozega kmeta in jih nikakor ni primerjati onim starim rokovnjačem, kateri so vsaj do revežev kazali dobro srce. Nobenega usmiljenja tedaj ne zaslužijo.

Na to je dokazal vsako točko obširne zatožbe. O loškem umoru je rekel, da bi bilo res hudo, ko bi obsodili nedolžnega človeka. Toda izjavil je slednjič, opt na tolikanj priče in sodnijskih zapisnikov, da nihče drugi ni morilec dr. Krausa, nego zatoženi A. Prelovšek in da je tudi A. Jenko pomagal pri tem zlodejstvu.

Potem so pričeli govoriti zagovorniki. — Dr. Mosche, zagovornik Fr. Aleša, pravi, naj se ta radi hudodelstva težkega telesnega poškodovanja oprost, ker je dokazano, da se je A. Schumi z mesarskim nožem sam ranil.

Glavnega zatoženca A. Prelovška je zagovarjal dr. pl. Wurzbach. Ker so bile razne tatvine Prelovšku dovolj dokazane, je zagovornik posebno spretno pobijal obtožbo radi umora sodnikov.

Dr. Tavčar je zagovarjal A. Jenkota, dr. Štorpa F. Abeta. Porotniki so se posvetovali dve uri. Načelnik porotnikov, dr. Vinc. Dolschein, je objavil odgovore na stavljenih 53 vprašanj.

Vsa vprašanja gledé tatvin so bila skoraj večinoma jednoglasno potrjena.

Fr. Aleš se je gledé težkega telesnega poškodovanja jednoglasno oprostil.

Pri A. Prelovšku in A. Jenkotu se je vprašanje gledé tatvine v loškem sodišču jednoglasno potrdilo.

Gledé umora dr. Krausa pa je pet porotnikov zanikalo, da je bil takrat tat Prelovšek z vozno iglo oborožen in da je ravno on sodnika udaril. Njegova krivda gledé umora je ostala samo z jednim glasom nedokazana.

Soglasno so pa porotniki potrdili, naj se Prelovšek, Jenko in Abe obsodijo kakor tatje iz navade, Fr. Aleš pa ne.

Sodišče je tedaj prisodilo A. Prelovšku 10 let, Jan. Abetu 10 let, A. Jenkotu 8 let in Fr. Alešu 3 leta težke ječe.

Društva.

(Slovensko planinsko društvo) naznanja, da bode napravilo letos še sledeče društvene izlete: 1. Dne 17. junija popoldanski izlet v Podnart in k šumu Nemiljščice tri četrt ure hoda. Pri tej priliki vrši se slovesna otvoritev nove poti k šumu. Slednji je še malo komu znan, a divno romantičen. Kdor ima priliko ogledati se ga, gotovo bode presenečen. Voda pada 20 metrov globoko. En četrt ure od šuma odstranjeno leže „Rimske toplice“ v koje se izteka zelo gorski studenec. Tega izleta udeležila se bode tudi kranjska čitalnica. 2. Dne 23. oziroma 24. junija izlet na Kum (1219 m.) Velikanski razgled iz Kuma je planincem in prijateljem narave tako znan, da ga popisati ni treba. Ta izlet vrši se, ako se za istega oglasi (pri društvem denarničarju gosp. Sokliču pod Trančo) vsaj 20 udeležnikov sledeče: V soboto 23. junija popoldne ob treh po južni železnici odhod iz Ljubljane v Trbovlje od tam takoj na Kum, kamor se dospe ob 7. uri 15 minut, potem ogled tisočih kresov, prenočišče na Kumu, zjutraj razgled, potem pa odhod v Zagorje in povrat v Ljubljano. 3. Dne 1. julija popoldanski izlet v Trzin od tod čez Rašico v Črnuče. 4. Dne 15. julija slovesna otvoritev prve slovenske planinske kočice na Črni Prsti nad Bohinjem. Ta kočica se je ravnokar pričela staviti in bode v drugi polovici tega meseca dogotovljena. Več o tem v eni prihodnji številki tega lista. 5. Meseca avgusta otvoritev druge slovenske planinske kočice v Savinjskih planinah, tudi ta kočica se je vže pričela graditi. Podrobni vspeh vsacega teh izletov bode se posebej naznanil.

(Odbor akad. društva „Triglav“) naročil je precejšnje število naprsnih igel v obliki tiča Minervinega z napol razprostrtimi peruti. Ukusno in fino izdelane igle naj bi si oskrbeli ne samo redni, ampak tudi bivši člani „Triglav“-ovi, katerim bi bile lep spomin na vesela dijaška leta. Igle se naročajo pri društvem blagajniku, Graz, Bürgergasse 8. II. (Cena 3 krole 20 vin.)

(„Učiteljsko društvo za goriški okraj“) imelo bode dne 14. junija t. l. ob 9. uri predpoludne v Gorici na slov. od. dež. kmet. šole zborovanje z naslednjim vspehom: I. O učiteljskim domu, ali konvikti. II. Dopis „Zaveze“ glede let. zborovanja. III. Posamezni predlogi in nasveti. IV. Pevska vaja. K obilni udeležbi uljudno vabi odbor.

Telegrami.

Ogerske stvari.

Budimpešta, 7. junija. Cesar je popoldne vsprejel predsednika zbornice poslancev, Banfyja. Banfy je potem se posvetoval z Wekerlom. Poljedelski minister Bethlen poslovi se jutri od uradnikov poljedelskega ministerstva.

Budimpešta, 7. junija. Kakor vé povedati „Budapester Correspondenz“, se Wekerle nadalje pogaja z raznimi člani liberalne stranke in mu pomaga Banfy. Upati je, da

bodo pogajanja imela vspeh. Wekerle bode še le pojutrnjem poročal cesarju.

Gmunden, 7. junija. Nadvojvoda Albreht prišel je semkaj.

Budimpešta, 7. junija. Mizarskega pomočnika Prockla so obsodili zaradi razžaljenja Njega veličanstva v 14 dnevno ječo.

Budimpešta, 7. junija. Poročilu z dne 1. junija 1894 o tem, kako kažejo poljski pridelki, pravi, da so žita in druge rastline vsled viharja, semtertja tudi vsled toče, nalivov, pogoste megle in slane mnogo trpele, vendar je upati da bode letina povprek ugodna.

Frankobrod, 7. junija. Kralj danski je semkaj prišel in v soboto odpotuje v Gmunden.

Berolin, 7. junija. Generalni major Zemmingen pojde po nalogu vojnega ministerstva na razstavo na Dunaj.

Berolin, 7. junija. Jutri zvečer prideta kraljevič in kraljičina grška semkaj obiskat cesarsko rodbino.

Bukarešt, 7. junija. Kralj se je semkaj povrnil in bil naudušeno vsprejet.

Pariz, 7. junija. Minister vnanjih stvari je na interpelacijo o afriški politiki odgovoril, da pogodba, ki se je sklenila mej Anglijo in kongijsko državo, nasprotuje mejnarnemu pravu in francoskim pravicam v Afriki. Vlada francoska je že sporočila svoje pridržke v Bruslju in Londonu in bode že znala braniti francoske pravice. Zbornica je na to jednoglasno izrekla, da odobrava v tem oziru politiko nove vlade.

Pariz, 7. junija. Ministerstvo je sklenilo, da se vpelje vsako leto praznik v čast Device Orleanske.

Pariz, 7. junija. Vojni minister je zbornici predložil načrt za preosnovo komisije za iznajdbe, po kateri bi bila sestavljeno iz šestih oseb civilnega in desetih oseb vojaškega stanu.

Rim, 7. junija. Crispi in drugi ministri šli so v Kvirinal h kralju, kakor vsak četrtek. O rešenju krize ni še ničesa znanega.

Kristijanija, 8. junija. V velikem sebranju (storthingu) predlagal je predsednik Ullmann, da naj se sklone adresa na kralja, v kateri naj se izjavi, da vlada nema zaupanja večine sebranja, nadalje ugovarja proti skrivnemu oboroženju vojnih ladij. Handland predlaga, naj se komisijsko poročilo o nenaavadnih pripravah vlade 1884. in 1893. l. predloži državnemu odvetniku. O obeh predlogih se bode razpravljalo v prihodnji seji.

Tujci.

6. junija.

Pri **Stonu**: Knez in knežinja Auersperg, Janik, Koudela, Herz, Reich, Brec, Epstein z Dunaja. — Stuparich, Salam, Goldschmid iz Trsta. — Sonnenberg z Ogerskega. — Dasegny iz Budimpešte. — Mayrgundter, Kratzer, Patiorek iz Celovca. — Pavlič, Pirkner iz Kostanjevice. — Fetichek-Frankheim iz Št. Jerneja. — Majdič iz Jarš. — John Whitehead, Jan z rodbino z Reke. — Zure iz Kandije. — Stepan iz Prage. — Markovič iz Čabara.

Pri **Maliču**: Feldmann, Bolgeri, Riebel, Vatter, Etzinger, Quapil, Steiner, Port z Dunaja. — Heilig iz Trziča. — Casper iz Kočevja. — Muhlstein iz Prage. — Lönoy iz Krnova. — Devetak, Hilek iz Trsta. — Bittner iz Gradca. — Prokopp, Storch iz Pulja. — Schutt iz Cerkevnic. — Ponikvar iz Loza. — Sebenikar iz Rakeka. — Hudovernik iz Budimpešte. — Karol Anton iz Gradca. — Treven iz Idrije. — Goldberg iz Warnsdorfa.

Dunajska borza.

Dne 8. junija.

Papirna renta 5%, 16% davka	98 gld. 35 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	98 „ 30 „
Zlata renta 4%, davka prosta	120 „ 70 „
4% avstrijska kronina renta, 200 kron	97 „ 75 „
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	994 „ — „
Kreditne akcije, 160 gld.	350 „ 75 „
London, 10 funtov stl.	125 „ 05 „
Napoleonador (20 fr.)	9 „ 96 „
Cesarski cekini	5 „ 90 „
Nemških mark 100	61 „ 27 1/2 „

Dne 7. junija.

Ogerska zlata renta 4%	120 gld. 60 kr.
Ogerska kronina renta 4%, 200 kron	95 „ 05 „
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	146 „ 75 „
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	158 „ 75 „
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	197 „ — „
Zastavna pisma avstr. ostr. zem. kred. banke 4%	98 „ 50 „
4% kranjsko deželno posojilo	— „ — „
Kreditne srečke, 100 gld.	196 „ — „
St. Genois srečke, 40 gld.	70 „ — „

Pri **Južnem kolodvoru**: Domicelj, Groznik iz Zagorja. — Heumayr z Dunaja.

Pri **bavarskem dvoru**: Pamaj, Hille, Daum z Dunaja. — Puter, Wolf iz Lienfelda-a. — Hermelbracht iz Berolina. — Vajetič iz Gorenje Podgore.

Pri **avstrijskem caru**: Mahkovec iz Zatičine.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja		barometra v mm	toplotnoma po Celsiusu		
7. u. jut.	730.0	22.6	sl. jzap.	jasno	41.00
7. u. pop.	729.3	24.0	zm. jzap.	del. oblač.	dež
9. u. sveč.	730.7	12.3	sl. szap.	dež	

Srednja temperatura 19.6 za 1.6 nad normalom.

Paulinova kranjska vinarna

v Ljubljani, Slonove ulice 52

istočuje vino: Istrsko liter po 24 kr., tirolsko po 28 kr., dolensko po 32 kr., specialno kakor: burgundsko, zelenika in teraneo po 48 kr., ter se jamči vsaki znesek za pristnost. Bavarsko črno pivo po 11 kr. vrček. — Več skupaj ali nezadačeno pa mnogo ceneje. 329 3-2

V Laverco k Lenčetu!

V nedeljo dne 10. junija 1894

povodom izvršitve proge dolenj. železnice

velika

vrtna veselica v Laverco pri Lenčetu

s sodelovanjem

c. kr. vojaške godbe kralj belgijski št. 27

Vstopnina 20 kr., otroci so prosti. — Vstop v poleg se nahajajoči sadni vrt je prost.

Začetek ob pol 3. uri popoldne.

Radi te veselice vozil bode v nedeljo

posebni vlak

iz Ljubljane v Laverco in nazaj.

Odhod iz Ljubljane južni kolodvor ob 2. uri popoldne.

Povratek iz Laverce ob 10. uri zvečer.

Vstop more se vršiti tudi s postaje pod Zelenim Hribom.

Za ukusna jedila, izvrstno pijačo po nizki ceni, točno postrežbo in izdaten prostor je povsem poskrbljeno.

Cene razvidne bodo na listih prilepljenih na vrtu, na kar se slav. občinstvo posebej opozarja.

Za slučaj neugodnega vremena preločila se bode veselica na nedeljo dne 24. t. m. 333 2-1

Leopold Tratnik

prej M. Schreiner,

pasar in zlatar,

v Ljubljani, Sv. Petra cesta 29,

priporoča prečastiti duhovščini, cerkvenim predstojnikom in slav. občinstvu svojo

najstarejšo in najboljšo urejeno delavnico za izdelovanje različne

cerkvene posode in orodja.

Vsakatero naročilo izvrši kar možno hitro natančno po cerkvenih pravilih in lepih vzorcih v raznih slogih. — Na željo prečast. in spošt. naročnikov pošlje načrte ali že izgotovljene predmete rad vsakomur na ogled.

Staro blago popravi, prenove, pozlati, posreabri in poniklja po najnižji ceni. 311 26-2

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanje za zgube pri žrebanjih, pri izžrebanju najmanjšega dobitka.

Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kurznih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti.

nalozena pri glavnic.